

Bemærkninger til forslaget

Hvert år medgår milliarder af kroner til skatteudgifter af forskellig karakter. Skatteudgifter er potentielle indtægter, der ikke opkræves som følge af en lovlig undtagelse fra de generelle skatte- og afgiftsregler, f.eks. forskellige former for fradrag og fritagelser for skatter og afgifter. Det store problem er imidlertid, at der ikke eksisterer nogen egentlige opgørelser over skatteudgifter. Derfor bliver disse udgifter – på trods af omfanget – ikke en del af den politiske debat og de politiske prioriteringer.

Til og med 2006 indgik en oversigt over de skønnede skatteudgifter i et bilag til finansloven. Denne oversigt blev ikke længere medtaget som bilag til finansloven i 2007, fordi man vurderede, at opgørelsen var for upræcis og derfor ikke reelt brugbar.

I opgørelsen fra 2006 vurderede man, at skatteudgifterne havde et omfang på ca. 35,1 mia. kr. Dette beløb – der er et meget konservativt skøn over skatteudgifter – svarer til 4,4 pct. af det samlede provenu fra alle skatter og afgifter i 2006. Hvis man ville lægge en bredere definition af skatteudgifter til grund for opgørelsen, ville skatteudgifterne ifølge Rigsrevisionens vurdering være markant større. Der henvises til Rigsrevisionens beretning til Statsrevisorerne om gennemsigthed vedrørende skatteudgifter (fradrag m.v.), 1/2007, side 1.

Det er indlysende, at skatteudgifterne er reelle udgifter for de offentlige kasser og dermed påvirker skattegrundlaget. Indførelsen af en skatteudgift er et politisk valg om at begunstige, tilskynde til eller belønne en bestemt form for økonomisk adfærd via en afvigelse fra den sædvanlige beskatning. Da der ikke er no-

gen opgørelse over og kontrol med disse udgifter, er den logiske konsekvens, at der heller ikke er nogen begrænsning for udgifterne. Skatteudgifterne resulterer således i såkaldt »open-ended spending« og er et åbent hul i statskassen, som der ikke tages politisk stilling til. Der er ingen evaluering af de forskellige skatteudgifters virkning, og dermed er der heller ikke nogen evaluering af, om de forskellige fradragsordninger m.v. stadig tjener deres formål.

Ifølge Rigsrevisionens beretning om skatteudgifter er der behov for at definere, klarlægge og opgøre skatteudgifterne langt mere præcist. Det fremgår således af beretningen, jf. side 2, at »Det er Rigsrevisionens samlede vurdering, at der kan opnås en større gennemsigthed vedrørende de danske skatteudgifter.« Rigsrevisionen foreslår i deres beretning, at definitionen og opgørelsen foretages med udgangspunkt i OECD og IMF's anbefalinger.

Det Økonomiske Råd kommer i deres rapport »Dansk økonomi, Efterår 2008«, jf. side 21, til den samme konklusion: »Nogle erhverv og varer behandles skattemæssigt mere lempeligt, end de generelle skatteregler på området tilsiger. Dette kaldes for skatteudgifter. En mere lempelig beskatning kan sidestilles med statsstøtte. En ulempe ved at yde statsstøtten som skattelempelse frem for som direkte tilskud er, at det gør gennemsigtheden mindre, hvilket vanskeliggør prioriteringen af de offentlige udgifter. Det anbefales derfor, at statsstøtte så vidt muligt gives i form af direkte tilskud, og at der som en del af fremlæggelsen af finansloven igen udarbejdes en oversigt over alle skatteudgifter.«